

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Toma Nadejda,
judecători: Cobzac Elena, Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Pociumbanu Mihai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Pociumbanu Mihai XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.11.2016 – 02.11.2017;

Instanța de apel: 23.11.2017 – 24.01.2018;

Instanța de recurs: 19.04.2018 – 30.05.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 02 noiembrie 2017, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Pociumbanu Mihai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani și 8 (opt) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Pociumbanu Mihai activând cu scopul spre sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, la data de 18.10.2016 aproximativ la ora 15:00 a pătruns în apartamentul nr. 27, din str. Lesecico, 26, mun. Bălți, unde locuiește cet. Peatcovscaia Tatiana, a.n. 17.05.1925, s-a ascuns după ușă în bucătărie și, folosindu-se de faptul că victima este într-o vârstă înaintată, luând o cârjă din lemn care era sprijinită de perete în coridorul din antreu, s-a apropiat de Peatcovscaia Tatiana din spate și a atacat-o, aplicând-i o lovitură cu cârja peste spate, de la ce cet. Peatcovscaia Tatiana a căzut jos, lovindu-se cu capul, iar apoi i-a mai aplicat multiple lovituri cu pumnii și cârja peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală, comoție cerebrală, plagă contuză a capului, fractură col chirurgical

himerus drept și, profitând de incapacitatea lui Peatcovscaia Tatiana de a se apăra, a sustras din buzunarul extern al șorțului în care era îmbrăcată ultima bani în sumă de 575 lei, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penal, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- instanța i-a aplicat o pedeapsă aspră;

- la aplicarea pedepsei instanța n-a ținut cont de circumstanțele atenuante: el a recunoscut vina integral, sincer se căiește de cele săvârșite, mama lui a recuperat paguba materială și morală de cinci mii lei, a solicitat să fie judecat în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, starea sănătății este satisfăcătoare, are necesitatea de a trece tratamentul periodic la medicul narcolog, însăși acuzatorul de stat a solicitat o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că sentința primei instanțe este legală, întemeiată, fiind bazată pe materialele cauzei, cu reținerea situației de fapt și prevederile legale în acest sens. Prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prima instanță a respectat principiile și criteriile de individualizare a pedepsei, dând deplină eficiență scopurilor pedepsei penale, aplicându-i lui Pociumbanu Mihai o pedeapsă în limita normei penale și potrivit circumstanțelor cauzei.

Astfel, instanța de apel a statuat că, pedeapsa aplicată de prima instanță este una echitabilă și legală, fiind ținut cont de gravitatea și motivul infracțiunii săvârșite, personalitatea celui vinovat, circumstanțele atenuante și agravante, condițiile acesteia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

A mai menționat instanța de apel, că prima instanță a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, aceasta fiind o infracțiune gravă, scopul îmbogățirii ilicite prin tâlhărie, personalitatea inculpatului, care anterior a mai comis acte ilegale, precum și comportamentul inculpatului la urmărirea penală și în instanța de fond în sensul neîndeplinirii obligațiilor procesuale, influența pedepsei asupra corectării și reeducării ei.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe termen de 6 ani 8 luni cu executarea reală a acesteia în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei, pericolul social ridicat și consecințele acțiunilor acestuia pentru partea vătămată, precum și în conformitate cu normele legale, instanța considerând că va atinge scopul de corectare și

reeducare a inculpatului, careva temeiuri de casare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite.

Totodată, instanța de apel a indicat că, faptul precum că acuzatorul de stat a solicitat o pedeapsă mai blândă nu obligă instanța de judecată să o aplice. Cât ține de starea de sănătate a inculpatului, s-a reținut, că tratamentul necesar deținuților este asigurat în toate instituțiile penitenciare de serviciile medicale specializate, precum și la spitalul acestor instituții în cazul tratării staționare.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 05 martie 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, declară recurs ordinar avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Pociumbanu Mihai, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei atacate.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, inculpatul a recunoscut integral fapta incriminată, starea sănătății este nesatisfăcătoare, are nevoie de tratament medical periodic, astfel neîntemeiat i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră.

7. Procurorul prin referința depusă, pledează pentru declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece consideră că pedeapsa aplicată inculpatului, a fost individualizată potrivit prevederilor legale, în acest sens nefiind admise erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temeii nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, acestea fiind invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus, motivație pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsa închisorii în mărime de la 8 la 10 ani.

Totodată, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia au luat în considerație că inculpatul Pociumbanu Mihai a recunoscut vina, la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător, anterior a fost judecat pentru comiterea unei infracțiuni similare, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis o altă infracțiune similară, nu este angajat în câmpul muncii, nu are o ocupație permanentă ce i-ar asigura inculpatului o sursă stabilă de venit pentru existență, fapt ce permite de a presupune continuitatea activității criminale.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, referitor la argumentele recurentului privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de recurs remarcă că textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii stabilite de către instanțele de judecată.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Pociumbanu Mihai, pentru infracțiunea comisă, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Pociumbanu Mihai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui **Pociumbanu Mihai XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor